

ဆာဆာပြန်တရားဆရာ - Mushi

The Strongest System

(လင်းဖန်)

(Chapter 461 - 480)

စာစဉ် - ၂၄

အခန်း (၄၆၁)

ဦးလေးက အတော်ဆုံးပဲ

"ဦးလေးက ဘာလို့ရယ်နေတာလဲ ... သမီးရဲ့ သူငယ်ချင်းဖြစ်ရတာ မကြိုက်ဘူးလား ..."

ရွှမ်အာတစ်ယောက် လင်းဖန်အား မျက်မှောင်လေးကြုတ်ကာ မေးလာခဲ့ပါပြီ။ သူမက လင်းဖန်နှင့် သူငယ်ချင်းဖြစ်ရန် အောက်ကျကာ လာရောက်သူငယ်ချင်းဖွဲ့ခြင်း မဟုတ်ဟု စိတ်ထဲတွင် သတ်မှတ်ထားပါသေးသည်။ သို့သော်လည်း ကလေးတို့၏ သဘောသဘာဝအရ ရိုးသားခြင်းတို့ကိုတော့ သူမအနေဖြင့် ဖုံးကွယ်၍ မရနိုင်ခဲ့ပါဘူး။

လင်းဖန်က သူမအား နှစ်လိုဖွယ် ပြုံးပြလိုက်ကာ သူမဦးခေါင်းအား ဖွဖွလေး ပုတ်ပေးလိုက်ပါတော့သည်။

"ကောင်းပြီ ... ဦးလေးက ရွှမ်အာလေးနဲ့ သူငယ်ချင်း ဖြစ်ချင်ပါတယ် ..."

လင်းဖန်တစ်ယောက် ကလေးတစ်ယောက်နှင့် ယှဉ်ပြိုင်နေရမည်ဟု တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မတွေးခဲ့ဖူးပါဘူး။ သို့သော်လည်း သူမအနေဖြင့် ထိုချစ်စဖွယ် ကလေးမလေးအား အပြစ်မယူနိုင်ခဲ့ပါဘူး။ ယခုအချိန်မှာတော့ သူမသည်လည်း သူမအပေါ်နားလည်နိုင်ခဲ့ပြီ မဟုတ်လား ...။

သူမက ...

"ဦးလေးက ဒီနေ့ကစပြီး သမီးသူငယ်ချင်း ဖြစ်သွားပြီ ... သမီးကိုရွှမ်အာ လို့ခေါ် ... သမီးက ဦးလေးကို အမြဲလာရှာမယ်လေ ... ဦးလေးက

တစ်ယောက်တည်း မပျင်းတော့ဘူးပေါ့ ..."

ရွှမ်အာလေးက သူမပြောချင်ရာတို့ကို ပြောပြီးနောက်မှာတော့ ထွက်သွား ပါတော့သည်။

လင်းဖန်တစ်ယောက် ချစ်စဖွယ်ကလေးမလေး၏ နောက်ကျောကို ကြည့် ကာ ပြုံးနေမိပါတော့သည်။ ထို့နောက်တွင်တော့ လင်းဖန်တစ်ယောက် စိတ်လက်ပေါ့ပါးစွာ မှော်သားရဲများအား ရှာဖွေတိုက်ခိုက်ရင်း အဆင့်မြင့် တင်နေခဲ့ပါသည်။ သူ့အတွက် အဆင့်မြင့် မှော်သားရဲများတွေ့ရန်ကား ထိပေါက်ရန် ခက်ခဲသကဲ့သို့ ခက်ခဲနေခဲ့ပါသည်။

ထို့အပြင် သူ့အနေဖြင့် ယခုရွာလေးတွင် နေထိုင်ရသည်ကား အန္တရာယ် ကင်းလွန်းလှပါသည်။ သူက ရှေးခေတ်မျိုးနွယ်တို့၏ အပြစ်သားအဖြစ် ကြေညာခြင်း ခံထားရသူတစ်ယောက် ဖြစ်နေသောကြောင့် သူ့အနေဖြင့် ဤရွာတွင် ကြာကြာနေရန် မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ သူ၏ရည်ရွယ်ချက်ကလည်း ထိုရှေးခေတ်မျိုးနွယ်တို့အား ချေမှုန်းကား အေးချမ်းသာယာမှုအား ယူဆောင်နိုင်ရန် ဖြစ်နေခဲ့ပါသည်။

အဓိက အချက်သည်ကား ရှေးခေတ်သူတော်စင် ကမ္ဘာကြီး၏ ကောင်းကင်ဘုံစိတ်ဆန္ဒသည် ရှေးခေတ်မျိုးနွယ်များဘက်က ရှိနေခြင်း ရှိ၊ မရှိပင် ဖြစ်ပါသည်။ ရှိနေခဲ့ပါကလည်း သူ့အနေဖြင့် ဂရုစိုက်နေလိမ့်မည် မဟုတ်ပါဘူး။ သူက ထိုကောင်းကင်ဘုံ စိတ်ဆန္ဒအား အနိုင်ရရန် ယုံကြည် မှုတို့ ရှိနေခဲ့သည် မဟုတ်လား ...။

သစ်သားအိမ်လေး တစ်လုံးအတွင်းတွင်တော့ ...

"အာ ... ငါက ... သူငယ်ချင်း အသစ်တစ်ယောက် ရခဲ့ပြီ ... ပျော်လိုက်တာ ... "

ရွှမ်အာလေးက သူမအိပ်ရာထက်တွင် ဘယ်ညာလူးလိုမ့်ကာ အိပ်မပျော် နိုင်ခဲ့ပါဘူး။ သူမ၏ ချစ်စဖွယ်မျက်နှာလေးက အပျော်တို့ဖြင့် ပြည့်နှက် နေ ခဲ့ပါတော့သည်။ သူမကား အပေါင်းအသင်း ရှားပါးလှသည် မဟုတ်လား ...။

နောက်တစ်နေ့ မနက်ခင်း ...

လင်းဖန်တစ်ယောက် အိပ်ရာမှ ထလာပြီးချိန်မှာတော့ ကိုယ်လက် သန့်ရှင်းရေး ပြုလုပ်ကာ သူ၏အသုံးအဆောင်တို့ကို ပြင်ဆင်ထုတ်ပိုး လိုက်ပါတော့သည်။ သူကအရမ်း အေးချမ်းသာယာလှသော နေရာတစ်ခု တွင် အချိန်ကြာရှည်စွာ မနေလိုခဲ့ဘူးလေ။

လင်းဖန်က သစ်သားတံခါးလေးအား တွန်းဖွင့်လိုက်ချိန်မှတော့ ချစ်စဖွယ် အပြုံးလေးဖြင့် ရွှမ်အာက တံခါးဝတွင် ရပ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရပါ တော့သည်။

ဦးလေး ...

ရွှမ်အာလေးက တံခါးဝတွင် လင်းဖန်အား စောင့်ကြိုနေခဲ့ပါသည်။ သူမ က သူငယ်ချင်းအသစ်ရသော အထိမ်းအမှတ်ကြောင့် စိတ်လှုပ်ရှားနေခဲ့ရာ သူမ၏အမြီးလေးက ဘယ်ညာရမ်း နေခဲ့ပါတော့သည်။

"သမီးကို တောထဲခေါ်သွား ပေးလို့ရမလား ... ရွှမ်အာက အဲဒီတောထဲကို လည်ချင်နေခဲ့တာ ... အရင်ကဆို သားရဲကြီးတွေက အရမ်းသန်မာတော့ သူ တို့ကို အမြဲကြောက်နေခဲ့ရတယ် ... "

လင်းဖန်က ပြုံး၍နားထောင်နေရာမှ သက်ပြင်းချကာ ...

"ဒါပေါ့ ... ခေါ်သွားပေးရမှာပေါ့ ..."

လင်းဖန်၏ အတွေးထဲတွင်တော့ မနက်ဖြန်မှသာ ထွက်သွားဖို့ ဆုံးဖြတ်

လိုက်ပါတော့သည်။ ယနေ့တွင်တော့ သူမအား အချိန်ပေးလိုက်ပါဦးမည်။
လင်းဖန်တစ်ယောက် သူ၏သဘောတူမှုကြောင့် ခုန်ပေါက်ကာ ပျော်ရွှင်နေ
သော ရွှမ်အာလေးကိုကြည့်ကာ ကြည်နူးနေခဲ့ရပါတော့သည်။ သူမ
သည်ကား တောင်းဆိုမှု သေးသေးလေးကိုပင် သူမအတွက် ပျော်ရွှင်မှု
အပြည့် ဖြစ်စေခဲ့သည် မဟုတ်လား ...။

"ယေး ... ဦးလေးက အကောင်းဆုံးပဲ ... "

သူမက ပျော်ရွှင်စွာဖြင့် လင်းဖန်နံဘေးသို့ တိုးဝင်လာပါတော့သည်။
လင်းဖန်လည်း သူမအား ခေါ်ဆောင်ကာ တောင်ကြားထဲသို့ ထွက်လာခဲ့ပါ
တော့သည်။

ရွာသားများက လင်းဖန်နှင့်အတူ လမ်းလျှောက်လာသော ရွှမ်အာအား
နားမလည်နိုင်စွာ ကြည့်နေခဲ့ကြပါတော့သည်။ သူတို့က ရွှမ်အာတစ်
ယောက် လင်းဖန်အပေါ် အမြင်မကြည့်သည်ကို သိခဲ့ကြတယ် မဟုတ်လား။
ယခုအချိန်မှတော့ သူမက ထိုသူ၏နံဘေးမှ ပျော်ရွှင်သော အမူအရာတို့ဖြင့်
လိုက်ပါနေခဲ့ပါသည်။

"ရွှမ်အာလေး ... ဘယ်သွားကြမလို့လဲ ..."

ရွာသားအချို့က မနေနိုင်စွာဖြင့် ဝင်မေးလိုက်ပါတော့သည်။

"သမီးက ... ဦးလေးနဲ့ သူငယ်ချင်းဖြစ်သွားပြီ ... ဦးလေးနဲ့အတူ
တောင်ကြားထဲမှာ မှော်သားရဲတွေ သွားဖမ်းမလို့ ... "

ရွှမ်အာက ဂုဏ်ယူဝင့်ကြားစွာဖြင့် ပြန်လည် ဖြေကြားလိုက်ပါတော့သည်။
ထို့နောက် သူမက လင်းဖန်ဘေးမှ ခုန်ဆွခုန်ဆွဖြင့် ပျော်ရွှင်စွာ လိုက်ပါ
သွားပါတော့သည်။

တောင်ကြား တစ်နေရာတွင်တော့ ...

"ဝိုး ... ဦးလေးက အတော်ဆုံးပဲ ... "

လင်းဖန်က ရွှမ်အာအား သစ်ပင်မြင့်တစ်ပင်ပေါ်တွင် တင်ထားကာ မှော်သားရဲတစ်ကောင်အား သတ်ပြလိုက်ပါတော့သည်။ သူမက ထိုသစ်ပင်မြင့်ကြီးပေါ်မှ လင်းဖန်၏ မှော်သားရဲကြီးအား တစ်ချက်တည်း အနိုင်ယူလိုက်ပုံအား လက်ခုပ်လက်ဝါးတီးကာ အားပေးနေခဲ့ပါသည်။

"ရွှမ်အာ ... သိပ်ပြီးမြှောက်မနေနဲ့ ... ဒါက သာမန်သားရဲလေး တစ်ကောင်ပဲ ... "

"မဟုတ်ဘူး ... အဲဒါက သာမန်သားရဲမှ မဟုတ်တာ ... ရွာထဲက လူတိုင်းက သာမန်သားရဲ တစ်ကောင်ကိုတောင် စုပေါင်းပြီး အမဲလိုက်ကြတာ ... ဦးလေးကတော့ တစ်ယောက်တည်း အေးအေးဆေးဆေး သတ်နိုင်တယ် ... ဦးလေးက အတော်ဆုံးပဲ ... "

သူမကတော့ လင်းဖန်အား အားကိုးတကြီး အနေအထားဖြစ်နေခဲ့ပါပြီ။ ကလေးငယ်တစ်ယောက်ကား သူမ၏ အနီးကပ်ဆုံးသူတစ်ယောက်က သန်မာလွန်းနေသည်ကို မြင်တွေ့ရလျှင် ဂုဏ်ယူတတ်ကြသည်မှာ သဘာဝပင် မဟုတ်ပါလား။

လင်းဖန်က ...

"ရွှမ်အာ ... ဦးလေးကိုယုံလား ..."

"ဒါပေါ့ ... ဦးလေးကို ယုံတယ်လေ ... "

"ဒါဆိုလာခဲ့ ... ကြီးကျယ်ခမ်းနားတဲ့ အရာတစ်ခု ပြမယ် ..."

လင်းဖန်က ရွှမ်အာလေးအား သစ်ပင်မြင့်ကြီးပေါ်မှ ခုန်ဆင်းခိုင်း လိုက်ပါတော့သည်။ ရွှမ်အာလေးကလည်း ကြောက်ရွံ့စိတ်တို့ ပျောက်ကွယ်နေခဲ့ပါသည်။ သူမက အကြောက်အလန့်မဲ့စွာ ခုန်ဆင်းလိုက်ပါတော့သည်။

လင်းဖန်က သူမအား လေထဲတွင် ဖမ်းထားကာ မြေပြင်ပေါ်သို့ ချပေးလိုက် ပါတော့သည်။ ယခုအချိန်မှာတော့ သူမပျော်ရွှင် စိတ်လှုပ်ရှားစေရန် တစ်စုံတစ်ခု ပြသပေးရမည့် အချိန်ရောက်နေပြီဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါ တော့သည်။ လင်းဖန်က သူမအား သားရဲအချို့ကို အမဲလိုက်ခိုင်းခြင်း ဖြစ် ပါသည်။

"ဦးလေး ... မြန်မြန်ပုန်းနေတော့ ... ဒီအချိန်က ရွှမ်အာပြသရမယ့် အချိန် ရောက်ပြီ ..."

သူမက အကြောက်အလန့် ကင်းမဲ့စွာ ဟန်ပါပါဖြင့် လင်းဖန်ကို ပုန်းအောင်းရန် ပြောလိုက်ပါတော့သည်။

"ကောင်းပြီ ... ကောင်းပြီ ..."

လင်းဖန်က ရယ်မောကာ ကိုယ်ပျောက်ပုံစံ ပြောင်းလိုက်ပါတော့သည်။ ထို့နောက် သူမနံဘေးမှ ရပ်ကာ စောင့်ကြည့် နေလိုက်ပါတော့သည်။

"အာ ... ဦးလေး ... ဘယ်ရောက်သွားတာလဲ ... "

သူမက လင်းဖန်၏ ရုတ်တရက် ပျောက်ကွယ်သွားမှုကြောင့် အံ့သြတကြီး မေးလိုက်ပါတော့သည်။

"မကြောက်ပါနဲ့ ... ဦးလေးက မင်းဘေးမှာ ရှိနေပါတယ် ... "

"ကောင်းပြီ ... မကြောက်ပါဘူး ... ရွှမ်အာက ဘယ်တော့မှ မကြောက်ဘူး ..."

အခန်း (၄၆၂)

သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်ပေါင်း တိုက်ခိုက်ခြင်း

တောင်ကြားထဲမှ အော်ငိုသံကြီးတစ်ခုက ထွက်ပေါ်လာခဲ့ပါပြီ။ ဤသည်ကား ရွှမ်အာလေး၏ အော်သံလေးပါ။ သူမက အဖြူရောင် ဝံပုလွေလေး တစ်ကောင်အား ပြေးဖမ်းရာတွင်တော့ လွတ်သွားခဲ့တယ်လေ။ သူမက ထပ်မံလိုက်ရန် ပြင်ဆင်လိုက်သော်လည်း အဆင့်မြင့် မှော်သားရဲကြီးတစ်ကောင်က ပေါ်ထွက်လာခဲ့ပါပြီ။ ထိုမှော်သားရဲကြီးက ရွှမ်အာလေးကို စားတော့၊ ဝါးတော့မတတ် စူးစိုက်ကြည့် နေခဲ့ပါတော့သည်။

"အာ ... ဘာတွေဖြစ်ကုန်တာလဲ ..."

ရွှမ်အာတစ်ယောက် မှော်သားရဲကြီးအား နားမလည်နိုင်စွာဖြင့် ရေရွတ်လိုက်မိပါတော့သည်။ သူမက ပတ်ဝန်းကျင်အား ထိတ်လန့်စွာ ကြည့်လိုက်မိရင်း အသံတို့ တိတ်ဆိတ် သွားခဲ့ပါတော့သည်။

"အီး ... "

လင်းဖန်ကတော့ ကိုယ်ပျောက်ပုံစံဖြင့် သူမနံဘေးတွင် ရှိနေခဲ့ပါသည်။ သူက ရွှမ်အာလုပ်သမျှတို့ကို ပြီး၍သာ ကြည့်နေခဲ့ပါတော့သည်။ သူမက ထိတ်လန့်တကြီး အော်ငိုသံကြီးက ထွက်လာခဲ့သော်လည်း မျက်ရည်တို့က ကျဆင်းလာခဲ့ခြင်း မရှိပါဘူး။ လင်းဖန်တစ်ယောက် သူမ၏အော်သံတို့က ပို၍ကျယ်လောင်လာသည်ကို တွေ့ခဲ့ရသော်လည်း မည်သို့ဆက်လုပ်မည်ကို သိချင်နေခဲ့ပါသေးသည်။ ထို့ကြောင့် စောင့်ကြည့်နေလိုက်ပါတော့သည်။

ထိုစဉ် ...

"ဝုန်း ... ဝရော ..."

တောအုပ်ထဲမှ ဆူညံစွာ တောတိုးသံတို့က ထွက်ပေါ်လာခဲ့ပါပြီ။ လင်းဖန် တစ်ယောက် ပြီးချင်လာခဲ့ပါပြီ။ ပျော်ရွှင်စိတ်လှုပ်ရှားဖွယ်ရာ ကစားပွဲတစ်ခုကတော့ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ပါပြီ။ မှော်သားရဲတစ်စုက ရွှမ်အာလေးအား ဝိုင်းထားခဲ့ပြီ မဟုတ်လား။ လင်းဖန် သိလိုသည်ကတော့ ထိုမှော်သားရဲတို့ ကား မည်သည့်အဆင့်တွင် ရှိနေကြသနည်း။

"ဦးလေး ... သား ... သားရဲတွေကို သမီးကိုဝိုင်းထားခဲ့ပြီ ... "

ရွှမ်အာလေးက သူမအား ဝိုင်းလာခဲ့သော မှော်သားရဲများကြောင့် ထိတ်လန့်စွာ လင်းဖန်အား ပြောလာခဲ့ပါသည်။

"အေး ... မကြောက်နဲ့ ... ငါဘေးမှာရှိတယ် ... "

လင်းဖန်က နံဘေးမှ တိုးတိတ်စွာ ပြောလိုက်ပါတော့သည်။

"ဟုတ် ... "

မှော်သားရဲတို့၏ မန်ဖီသံများကတော့ ဆူညံစွာဖြင့် ရွှမ်အာလေးကို ထိတ်လန့်စေခဲ့ပါသည်။ ထိုစဉ် နောက်ထပ် မှော်သားရဲကြီး တစ်ကောင်က တောအုပ်အတွင်းမှ ဒေါသတကြီး ထွက်လာခဲ့ပါတော့သည်။

"ဝုန်း ... "

"ရှေးကျသော မှော်သားရဲ ... လရောင်လွှမ်းသော ဝံပုလွေ ... အမြင့်မြတ်ဆုံး ကောင်းကင်ဘုံ အပြည့်စုံဆုံးအဆင့် ... "

လင်းဖန်က ထိုမှော်သားရဲကြီးများကား အရမ်းအဆင့်မြင့်သည်ကို နားလည်လိုက်ပါတော့သည်။ သူတို့ထဲတွင် အမြင့်ဆုံး အဆင့်သည်ကား အမြင့်မြတ်ဆုံး ကောင်းကင်ဘုံအဆင့်သာ ရှိနေခဲ့ပါသည်။

ထိုစဉ် ...

"ဂါး ..."

မြေပြင်ပင် တုန်ခါလာခဲ့ပြီး မှော်သားရဲကြီး တစ်ကောင်က ထွက်ပေါ်လာ ခဲ့ပြန်ပါပြီ။

"ရှေးကျသောမှော်သားရဲ ... မျက်လုံးတစ်လုံး လူဝံကြီး ... မြေကမ္ဘာ ကောင်းကင်ဘုံ အစောပိုင်းအဆင့် ... "

လင်းဖန်တစ်ယောက် ထိုမှော်သားရဲများကား မြေကမ္ဘာကောင်းကင်ဘုံ အဆင့်ပင် ပါဝင်လာခဲ့သည်ကို သတိထားလိုက်မိပါတော့သည်။ တစ် ကောင်ပြီးတစ်ကောင် ထွက်လာခဲ့ပြီးနောက်တွင်တော့ အားလုံးက ကလေး မလေး တစ်ယောက်အတွက် ပေါ်ထွက်လာသည်မှာတော့ ထူးဆန်းနေသည် ဟု လင်းဖန်က ထင်လိုက်ပါတော့သည်။

"ဂါး ... "

ထိုစဉ် မျက်လုံးတစ်ဖက် မျောက်ဝံကြီးက ကျယ်လောင်စွာ ကြိုးဝါး လိုက်ပါတော့သည်။ သူက ကျန်မှော်သားရဲများအား ...

"ဒီလူသားသေးသေးလေးက ငါ့အစာဘဲ ... အကုန်နောက်ဆုတ်ကြ ..."

ဟူ၍ ကြိုးဝါးလိုက်ပါတော့သည်။ ထိုအချိန်တွင်တော့ မှော်သားရဲများက နောက်ဆုတ်ပေးလိုက် ရပါတော့သည်။ သူတို့က ထိုသားရဲကြီးနှင့် အဆင့်အတန်းမှာ များစွာကွာခြားလှသည် မဟုတ်ပါလား ...။

ထိုအချိန်တွင်တော့ ရွှမ်အာလေး၏ မျက်နှာအမူအရာက ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်ခဲ့ပါပြီ။ လင်းဖန်ကိုလည်း သူမမြင်ကွင်းတွင် မြင်ရခြင်း မရှိခဲ့ဘူး လေ။ သူမက အားငယ်မှုများစွာဖြင့် လင်းဖန်အား ခေါ်ကြည့်လိုက်ပါ တော့သည်။ လင်းဖန် ပြန်ထူးလိမ့်မည်ဟူသော မျှော်လင့်ချက်တို့က သူမ

အတွေးထဲတွင် ပြည့်နှက် နေခဲ့ပါတော့သည်။

"ဦးလေး ..."

"အေး ..."

သူမက လင်းဖန်အသံကို ကြားလိုက်ရချိန်မှာတော့ အားတက်သွားခဲ့ပါပြီ။

သူမက သားရဲကြီးများဘက်သို့ လှည့်ကာ ...

"လာခဲ့စမ်း ... ငါမကြောက်ဘူး ... လာခဲ့ ... "

"ဂါး ... "

မျက်လုံးတစ်ဖက် မျောက်ဝံကြီးက ရဲရင့်စွာသူ့အား ရင်ဆိုင်နေသော ရွှမ်အာကိုကြည့်ကာ ဒေါသတကြီး အော်ဟစ်လိုက်ပါတော့သည်။ ထို့နောက် သူမထံသို့ ခုန်ဝင်လာခဲ့ပါတော့သည်။

"ဦး ... ဦးလေး ... သူလာပြီ ..."

"ဘာမှမဖြစ်ဘူး ... မင်းလုပ်နိုင်တယ် ... "

ရွှမ်အာ၏ ထိတ်လန့်စွာအော်သံနှင့် မျက်လုံးတစ်ဖက် မျောက်ဝံကြီး၏ ဒေါသတကြီး ခုန်ဝင်လာခြင်းတို့က တစ်ပြိုင်နက်တည်း ပေါ်ထွက်လာခဲ့ပါတော့သည်။ ထိုအချိန်တွင်တော့ လင်းဖန်က ထာဝရပုဆိန်ကြီး ကိုင်ဆွဲကာ ရွှမ်အာအရှေ့တွင် ရှိနေခဲ့ပါတော့သည်။ ထိုအချိန်တွင် လင်းဖန်၏ ထာဝရပုဆိန်ကြီးက မျက်လုံးတစ်ဖက် မျောက်ဝံကြီး၏ ဦးခေါင်းအား ထက်ခြမ်းခဲ့ချလိုက်ပါတော့သည်။

"ရွတ် ... "

"ဂါး ... ဂရား ... "

မျောက်ဝံကြီး၏ နာကျင်စွာ အော်ဟစ်သံနှင့် လင်းဖန်က ပြန်လည် ပေါ်ထွက်လာခဲ့ပါပြီ။ ထိုအချိန်တွင်တော့ ရွှမ်အာလေးက လင်းဖန်အား

မျက်လုံး အဝိုင်းသားလေးဖြင့် ကြည့်နေပါတော့သည်။ သူမက ထိုသို့သော အတွေ့အကြုံမျိုးသည်ကား သူမဘဝတစ်ခုလုံးတွင် ဒဏ္ဍာရီသဖွယ် ဖြစ်နေတော့မည် မဟုတ်လား ...။

"သမီးတို့နိုင်ပြီ ... ဦးလေးက အရမ်းတော်တာပဲ ..."

ရွှမ်အာလေးက လင်းဖန်အနီးတွင် ပျော်ရွှင်မြူးတူးစွာဖြင့် ခုန်ပေါက်နေပါတော့သည်။ ထိုအချိန်တွင် ကျန်မှော်သားရဲများက လင်းဖန်သည် သူတို့ ပြိုင်ဘက် မဟုတ်ကြောင်း နားလည်လိုက်ကာ ထွက်ပြေးကုန် ကြပါတော့သည်။ သို့သော်လည်း လင်းဖန်က အလွတ်မပေးခဲ့ပါဘူး။ သူက ရွှမ်အာနံဘေးမှ ရုတ်တရက် ပျောက်ကွယ်သွားကာ ပြေးနေသော မှော်သားရဲများကြားတွင် ပေါ်ထွက်လာခဲ့ပြီး သူ၏ထာဝရ ပုဆိန်အောက်တွင် အတုံးအရုံး ကျဆုံးကုန်ပါတော့သည်။

ဒင် ... ဂုဏ်ယူပါတယ် ... မြေကမ္ဘာကောင်းကင်ဘုံ အစောပိုင်းအဆင့် မှော်သားရဲအား သတ်ဖြတ်ခဲ့ပါပြီ ...။

ဒင် ... ရမှတ် ... (+၅၀၀)

ဒင် ... ဂုဏ်ယူပါတယ် ... အမြင့်မြတ်ဆုံး ကောင်းကင်ဘုံ အပြည့်စုံဆုံး အဆင့် မှော်သားရဲအား သတ်ဖြတ်ခဲ့ပါပြီ ...။

ဒင် ... ရမှတ် ... (+၈၀)

လင်းဖန်တစ်ယောက် စိတ်လှုပ်ရှားစွာ ကြည့်နေခဲ့သော ရွှမ်အာလေးဆီသို့ ပြန်လာခဲ့ပါပြီ။

"ဘယ်လိုလဲ ... စိတ်လှုပ်ရှားစရာကောင်းလား ..."

"ဟုတ် ... ဦးလေးက တကယ့်ကို အကောင်းဆုံးဘဲ ... သူတို့ထဲက ဘယ်သူမှ ဦးလေးပြိုင်ဘက် မဖြစ်နိုင်ခဲ့ဘူး ..."

ရွှမ်အာလေးက အမှန်တကယ် ဂုဏ်ယူစွာ ပြောလာခဲ့ပါပြီ။ သူမက ယခုလို မည်သည့်မှော်သားရဲမျှ ဂရုမစိုက်စွာ လျှောက်လည်ချင်ခဲ့သည်မှာ နောက်ဆုံးတော့ လုပ်နိုင်ခဲ့ပြီ မဟုတ်လား။

"လင်းဖန်က ရွှမ်အာ..သမီးက သားရဲတွေအကုန်လုံး မယူရဘူးနော် ... တခြားလူတွေနဲ့ မျှပြီးယူရမယ် ..."

"ဟုတ် ... သမီးအတွက် အများကြီး အသုံးမဝင်ပါဘူး ... သမီးက နည်းနည်းလေးဘဲ စားနိုင်တာလေ ... "

ရွှမ်အာလေးက လိမ္မာစွာဖြင့် လင်းဖန်အား ဖြေလိုက်ပါတော့သည်။ လင်းဖန်လည်း သားရဲကြီးများ၏ အလောင်းများအား သိုလှောင်အိတ်အတွင်း ထည့်သိမ်းကာ ရွှမ်အာနှင့်အတူ ရွာသို့ပြန်လာခဲ့ပါတော့သည်။

ရွာသို့ ပြန်ရောက်ချိန်မှာတော့ လင်းဖန်က ရွာသားများကိုခေါ်ကာ သားရဲအလောင်းများကို ပေးလိုက်ပါတော့သည်။ ယခုတစ်ကြိမ်သည်ကား ရွှမ်အာ၏ ကူညီမှုကြောင့်ဟုလည်း အသိပေးလိုက်ပါသေးသည်။ ထိုအချိန်တွင်တော့ ရဲရင့်လှသော ရွှမ်အာလေးအား အားလုံးက ဝိုင်းဝန်း ချီးကျူးကြပါတော့သည်။ ရွှမ်အာလေးကတော့ ဂုဏ်ယူစွာဖြင့် ရှိနေခဲ့ပါသည်။ သူမ၏ခြေထောက်တို့က မြေကြီးနှင့်ပင် မထိချင်တော့ပါဘူး။

"တကယ်တော့ ဒါတွေက သမီးတစ်ယောက်တည်းကြောင့် မဟုတ်ပါဘူး ... အဓိကစွမ်းဆောင်သူက ဦးလေးလင်းပါ ... သမီးက ကူညီရုံလေးပါပဲ ..."

ရွှမ်အာတစ်ယောက် ရွာသားများအလယ်တွင် ရှိနေခဲ့ပါသည်။ အားလုံးက နောက်ကွယ်မှ ဇာတ်လမ်းတွင် လင်းဖန် လုပ်ဆောင်ခဲ့မှန်း သိနေခဲ့သော်လည်း ဤမျှ ရဲရင့်နေခဲ့သည်လျှင်ပင် လုံလောက်နေပြီဟု ယူဆလိုက်ပါတော့သည်။

ရွှမ်အာက ...

"ဦးလေး ... သမီးက တစ်ယောက်တည်း ဂုဏ်ယူမနေခဲ့ဘူးနော် ...
ဦးလေးကိုလည်း ပြောပေးတယ်နော် ... သမီးက ဖြောင့်မတ်မှန်ကန်တဲ့ သူ
တစ်ယောက် ဖြစ်ပြီမဟုတ်လား ... "

ရွှမ်အာလေးက လင်းဖန်ထံပြေးလာကာ မေးလိုက်ပါတော့သည်။ နောက်
တစ်နေ့တွင်တော့ လင်းဖန်က ရွှမ်အာအား ခေါ်ဆောင်ကာ တောထဲသို့
ထွက်လာခဲ့ပြန်ပါပြီ။ ဤသည်ကား နောက်ဆုံးနေ့ဖြစ်ခဲ့ပါပြီ။ သူက နောက်
တစ်နေ့တွင်တော့ အမှန်တကယ် ထွက်သွားဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတော့သည်။
